

TATÁR SÁNDOR

A misfit piece

*A gyártósor megbicsaklott,
amikor éngem kisajtolt
erre a redves világra –
nem sikeredtem vidámra;
bensőm fölkorbács', viharzik,
nem nyalából föl igaz bit;
nem zarándokolok Mekkába,
nem leszek én a cég reklámja;
főnyereményt nem ütök meg –
örvendjek kiflicsücsöknek!
Nem tömöm bendőm degeszre;
hódítás, ihlet de messze –
megyegetett, ám lefulladt,
vállrándítással letudnak:
„Üres héj lettél, tatácska;
feküdj kórházi vaságyba –
lesd (hoz-e kacsát már?) a nővért;
nem nyúlsz te már golfütőért...”
Nem jön sztrók* weőreseS druszámtól,
sőt össze... rezzenek, úgy rám szól:
„Már megint miféle klapanc'ja?!”
– – Mért is nem mentem át malacba;
turkálnék, híznék, szuszognék
(ebből mi az, mit tudok még?)
pocsolya várna s a vályú,
nem látnám tükrömb': A bányú!
Végül meg lennék szalámi;
nem kén' megoldást találni –
gennyes lelkem nem sajogna,
hortyognék csak a sarokba',
nem vóna e sok balandzsa...
Mért csöppentem e kalandba?!
– Reménytelen, de derűs is:
öniróniámban erősít;
nincs cég, hogy lennék reklámja,
HACSAK... – a balfasz megjárta!*